

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 października 2013 r.

DOLiS/DEC- 1085/13/66500,66502,66507

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku Pana M. D. o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi na przetwarzanie jego danych osobowych przez Tn. S.A. oraz T. S.A., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-456/13/24351,24353,24356) odmawiającą uwzględnienia wniosku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. D., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Tn. S.A., zwaną dalej Spółką, oraz T. S.A., zwaną dalej T. S.A. Skarżący wskazał, że w dniach [...] maja 2012 r. i [...] czerwca 2012 r. zadzwoniła do niego, na zastrzeżony numer telefonu, Pani I. S., która przedstawiła się jako pracownik Spółki i zaproponowała mu skorzystanie z oferty Spółka. Według Skarżącego świadczy to o bezprawnym udostępnieniu jego danych osobowych przez T. S.A. Spółce. Precyzując przedmiot skargi, Skarżący wskazał, że żąda od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zbadania legalności udostępnienia jego danych osobowych przez T. S.A. Spółce i wydania nakazu usunięcia jego danych osobowych przez Spółkę. Wniósł on ponadto o skierowanie do organów ścigania zawiadomienia o popełnieniu przez Spółkę przestępstwa z art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Z przesłanych przez Skarżącego załączników wynika, że dnia [...] czerwca 2012 r. wysłał e-mail do Spółki, zawierający wyłącznie jego imię, nazwisko i nazwę miejscowości (W.), a także e-mail do T. S.A., zawierający jego imię, nazwisko i adres.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w sprawie postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, co następuje.

1. Z wyjaśnień T. S.A. wynika, że Skarżący i T. S.A. są stronami umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej dnia [...] lipca 2000 r. (nr [...]). T. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącego w zakresie jego imienia, nazwiska, adresu zamieszkania/ instalacji stacji, numeru i serii dowodu osobistego, numeru PESEL, numeru NIP, numeru stacji abonenckiej, imion i nazwiska rodziców. Odnosząc się do zarzutu Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych Spółce, T. S.A. podniosła, że jest on bezpodstawny, bo nie udostępniła danych osobowych Skarżącego innym podmiotom, w szczególności Spółce.
2. W piśmie Spółki do GIODO z dnia [...] września 2012 r. podano, że dnia [...] czerwca 2012 r. Spółka otrzymała na trzy adresy e-mail zawiadomienie od Skarżącego, że nie podpisywał ani nie zamierza podpisywać żadnej umowy ze Spółką. Dnia [...] czerwca 2012 r. Spółka otrzymała e-mail T. S.A. o wyjaśnienie kwestii ewentualnego pozyskania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego.
3. W wyjaśnieniach złożonych przed GIODO Spółka stanowczo zaprzeczyła pozyskaniu danych osobowych Skarżącego w sposób opisany w skardze. Zaznaczono, że Pani I. S., wskazana przez Skarżącego jako osoba nawiązująca z nim w imieniu Spółki kontakt telefoniczny, nigdy nie była pracownikiem tego podmiotu ani podmiotów współpracujących z Spółką. Podano: „(...) Spółka nie pozyskała danych osobowych Skarżącego ani od T. S.A. ani z żadnego innego źródła (osobiście ani przy pomocy podmiotów trzecich działających w imieniu i na rzecz Spółki) (pismo z dnia [...] grudnia 2012 r.), „(...) Spółka obecnie przetwarza informacje odnoszące się do Skarżącego wyłącznie w zakresie prowadzonych wyjaśnień z GIODO. Dane Skarżącego znajdują się w zbiorze danych sporządzanym doraźnie, wyłącznie ze względów technicznych, i po ich wykorzystaniu zostaną niezwłocznie usunięte” (pismo z dnia [...] lutego 2013 r.).

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego Generalny Inspektor decyzją administracyjną z dnia 19 kwietnia 2013r. (znak: DOLiS/DEC-456/13/24351,243535,24356) odmówił uwzględnienia wniosku Skarżącego. Decyzja została mu doręczona dnia [...] kwietnia 2013 r.

Dnia [...] maja 2013 r. (w terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy jego skargi rozstrzygniętej ww. decyzją. Skarżący podniósł: „Treść ww. decyzji uznaję za dowód rzeczowy popełnienia przez Zastępcę Generalnego Inspektora Pana Andrzeja Lewińskiego przestępstwa poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne z art. 271 kk przy współudziale” GIODO „w związku z art. 18 kk”. Według Skarżącego o powyższym świadczy zawarte w zaskarżonej decyzji stwierdzenie: „Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie powyższego zarzutu, ograniczając się jedynie do przypuszczeń, które nie zostały poparte żadnymi dowodami”. Skarżący podniósł, że przedstawił dowody „jawnie potwierdzające fakt przetwarzania moich danych osobowych przez firmę Tn. SA, do których przetwarzania firma ta nie jest uprawniona – jawnie potwierdzające popełnienie przestępstwa z art. Art. 49 Ustawy o ochronie danych osobowych”, m.in. „w postaci (...) pisma Tn. S.A. (z dnia [...].06.2012 r.) skierowanego do mnie” i pism Skarżącego do GIODO. Skarżący podkreślił: „Ja nigdy nie przekazałem żadnych moich danych osobowych” Spółce i stwierdził, że Spółka „ma interes w postaci przejęcia mnie jako abonenta telefonicznego i dlatego postępuje w taki sposób”. Skarżący wezwał Generalnego Inspektora do

„zaprzestania uznawania za wiarygodne stwierdzeń przekazywanych przez całkowicie niewiarygodną firmę”, tj. Spółkę, „wydania stosowanej decyzji na podstawie ww. dowodów, a nie na podstawie fałszywych stwierdzeń” Spółki. Skarżący załączył skan pisma Spółki z dnia [...] czerwca 2012 r., zawierającego jego imię, nazwisko i adres, zatytułowanego „Wezwanie do usunięcia skutków naruszania dóbr osobistych Tn. S.A.”, w którym wskazano: „Jak wynika z rozpowszechnianych przez Pana nieprawdziwych informacji zawartych m.in. w pismach kierowanych do ogółu pracowników T. S.A. oraz Tn. S.A. (...)”. Ponadto Skarżący załączył skan pełnomocnictwa z dnia [...] czerwca 2012 r. udzielonego przez Prezesa Zarządu Spółki radcy prawnemu M. S. do reprezentowania Spółki w sprawie związanej z naruszaniem dóbr osobistych Spółki przez Skarżącego.

W związku z powyższym Generalny Inspektor zwrócił się o dodatkowe wyjaśnienia do Spółki.

Spółka, odnosząc się do ww. pisma z dnia [...] czerwca 2012 r., wyjaśniła, że „wezwanie do usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych Tn. S.A. zostało skierowane do Pana M. D. pod adres uzyskany z sieci Internet. (...) dane osobowe Pana M. D. są ogólnie dostępne w sieci Internet i można je pozyskać bez nadmiernych kosztów, czasu i działań. W związku z powyższym Spółka uznała, iż Pan M. D. dobrowolnie publikuje i udostępnia swoje dane osobowe w sieci Internet innym podmiotom (w załączeniu 5 wydruków z sieci Internet)”, m.in. wydruk z dnia [...] czerwca 2012 r. z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dotyczący Skarżącego, zawierający jego imię, nazwisko i adres. Ponadto powtórzono, że „Spółka obecnie przetwarza informacje odnoszące się do Skarżącego wyłącznie w zakresie prowadzonych wyjaśnień z GIODO. Dane Skarżącego znajdują się w zbiorze danych sporządzanym doraźnie, wyłącznie ze względów technicznych, i po ich wykorzystaniu zostaną niezwłocznie usunięte”. Odnosząc do żądania organu o przesłanie kopii e-maila z dnia [...] czerwca 2012 r. skierowanego do Spółki przez T. S.A., Spółka poinformowała, że „korespondencja e-mail prowadzona pomiędzy Tn. SA a T. SA objęta jest tajemnicą telekomunikacyjną, o której mowa w art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2004.171.1800 z późn. zm.)”.

Z ustaleń organu po sprawdzeniu CEIDG wynika, że wpisanie w kryteriach wyszukiwania imienia i nazwiska M. D. generuje wykaz [...] podmiotów, w którym Skarżący figuruje pod pozycją M. D. T. (wydruki potwierdzające powyższe w aktach sprawy).

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-456/13/24351,243535,24356) jest prawidłowe. Argumenty podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego udostępnienia jego danych osobowych przez T. S.A. Spółce, Generalny Inspektor podtrzymuje wyrażone w zaskarżonej decyzji stanowisko, że brak jest w niniejszej sprawie dowodów, że do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia danych osobowych w ogóle doszło. Z wyjaśnień ww. podmiotów jednoznacznie wynika, że T. S.A. nie udostępniła danych osobowych Skarżącego Spółce, natomiast Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego wyłącznie w związku z postępowaniem toczącym się przed Generalnym Inspektorem

Ochrony Danych Osobowych. Generalny Inspektor uznał za wiarygodne wyjaśnienia udzielone przez ww. podmioty, które zdecydowanie zaprzeczyły zarzutowi Skarżącego.

Ponownie wskazać należy, że Skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie powyższego zarzutu, ograniczając się jedynie do przypuszczeń, które nie zostały poparte żadnymi dowodami. Również we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżący tylko zakwestionował powyższe stwierdzenie organu (o braku dowodów, że doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia danych osobowych), ale nie wskazał dowodów uzasadniających ww. zarzut dotyczący udostępnienia. Skarżący podniósł, że Spółka jest całkowicie niewiarygodna, a jej stwierdzenia (m.in. że Pani I. S. nigdy nie była pracownikiem Spółki) fałszywe, o czym według Skarżącego miałyby świadczyć jego pisma przesłane do GIODO oraz pismo Spółki z dnia [...] czerwca 2012 r. skierowane do niego, zawierające jego imię, nazwisko i adres.

Spółka wyjaśniła, że ww. pismo zostało skierowane do Skarżącego „pod adres uzyskany z sieci Internet. (...) dane osobowe Pana M. D. są ogólnie dostępne w sieci Internet i można je pozyskać bez nadmiernych kosztów, czasu i działań”, na dowód czego załączono pięć wydruków z sieci Internet, m.in. wydruk z dnia [...] czerwca 2012r. z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dotyczący Skarżącego, zawierający jego imię, nazwisko i adres. Powyższe znalazło potwierdzenie w ustaleniach organu po sprawdzeniu CEIDG, w której po wpisaniu w kryteriach wyszukiwania imienia i nazwiska M. D. został wygenerowany wykaz [...] podmiotów, w którym Skarżący figuruje pod pozycją M. D. T.

Z powyższego wynika, że brak jest dowodów na potwierdzenie zarzutu Skarżącego, jakoby skierowanie do niego przez Spółkę pisma z dnia [...] czerwca 2012 r. miało świadczyć o pozyskaniu jego danych osobowych przez Spółkę od T. S.A.

Podkreślić należy, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu, chyba że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Powołać warto wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. akt III SA 5417/98), w którym sąd uznał, że „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Postępowanie powadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. W myśl tego przepisu w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Analiza ww. przepisu prowadzi do wniosku, że formułowane przez organ nakazy służą przywróceniu w rozpoznawanej sprawie stanu zgodnego z prawem.

Wobec ustalenia w sprawie, że T. S.A. nie udostępniła Spółce danych osobowych Skarżącego brak jest podstaw do wydania przez Generalnego Inspektora w stosunku do skarżonych podmiotów jakiegokolwiek nakazu na podstawie ww. art. 18 ust.1. Warunkiem wydania rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym przepisie, jest bowiem stwierdzenie istnienia stanu naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych w dacie wydania decyzji. Jak wykazano, w niniejszej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca, ponieważ z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby doszło do kwestionowanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych.

Generalny Inspektor podtrzymuje wyrażone w zaskarżonej decyzji stanowisko odnośnie do wniosku Skarżącego o zawiadomienie organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Powtórzyć należy, że ustawa o ochronie danych osobowych nie uprawnia GIODO do kończenia prowadzonego postępowania poprzez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) stwierdził, że: „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach tego postępowania. (...) Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł w wyroku z dnia 13 listopada 2009 r. (sygn. II SA/Wa 612/2009): „Skierowane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, a ponadto jako należące do kompetencji organu realizowane jest z urzędu, a nie na wniosek osób zainteresowanych”.

Natomiast jeżeli Skarżący uważa, że w związku z działaniem ww. podmiotów doszło do popełnienia przestępstwa, może wystąpić ze stosownym zawiadomieniem do organów ścigania, które dysponują uprawnieniami śledczymi i szerszymi niż organ ochrony danych osobowych instrumentami prawnymi umożliwiającymi wykazanie, czy podmioty te dopuściły się przestępstwa.

Podkreślić ponadto należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – wobec osoby według niego winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza, racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc skutek działań ww. podmiotów doszło w ocenie Skarżącego do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może ona także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub

zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Po dokonaniu powtórnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko zajęte w decyzji administracyjnej z dnia 19 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-456/13/24351,243535,24356).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).